PRÆFATIO.

IN publico tandem Orbis Literarii Theatro, promissa jam diu se sistit *Agrostographia*, partus non quidem intempestivus, sed per plurium Annorum decursum elaboratus, pluriesque inconditorum ursæ catulorum more circumlambitus, quodammodò tamen, ut verum fatear, festinatus, quod quâ factum sit vel occasione, vel necessitate, Benevolum Lectorem docere partim necessarium, partim haud inutile futurum judicavi.

Primis Anni præcedentis Mensibus *Ill.*[morum] & *Excell.*[morum] Rei Literariæ & Academicæ Patavinæ Moderatorum jussu *Ill.*[mo] *Seren.*[mæ] *Reipublicæ Venetæ* apud *Helvetos Rhætósque Legato*, vacare apud Patavinos Cathedram Botanicam nuntiabatur, rogatúsque simùl, ut, si quem novisset Spartæ huic exornandæ parem, de illo, studiis ejus qualitatibúsque reliquis ad *Ill.*[mos] & *Excell.*[mos] *Triumviros* referret. *Ill.*[mus] *Legatus* non oneri me tanto ferendo parem solummodò judicare, sed & ipsis Academiæ *Moderatoribus*, pro insigni sua, quâ me semper complexus est indulgentia, sine mora proponere non fuit dedignatus, jussitque simùl, ut ipsemet

quid valeant humeri, quid ferre recusent

mecum perpendens, chartam pararem instructoriam, Venetias transmittendam, cui junxeram *Agrostographiæ Prodromum* & Dissertationem meam Inauguralem *de Usu Historiæ Naturalis in Medicina*, opuscula duo hactenùs à me typis vulgata, additâ simùl brevissimâ Observationum *Ill.ri Academiæ Regiæ Parisinæ* communicatarum notitiâ. Hoc in Scripto nullatenùs me stiti Pyrgopolynicen quendam, aut magno promissorem oris hiatu, probè gnarus, quàm sordidum sit esse ventosum, & propriis in rebus caligantem, quendam sibimet ipsi principatum arrogare, quámque sit stolidum, improvidâ rerum suarum ebuccinatione eum se credere, qui lynceis Consummatissimorum in gravissimis etiam negotiis Virorum oculis, quendam vanis verborum grandisonorum ampullis fucum obtrudere possit. Memini verbis brevissimis ac velut in transitu, Itinerum non solùm iteratis vicibus per *Alpes Helveticas* & *Rhæticas*, inviásque cautes, sed & per Europam institutorum, silui sudores, labores, fallentia sæpè ad ruinam usque interitumve vestigia, vitæ mille pericula, ne quendam velut alter Ulysses, in tenebricosis Rupium antris debellâsse Polyphemum, jactare potiùs, quàm utilius quid præstitisse videri possem, haud ignarus & apud alios vigere verissimum illud *Aristophanis*

Τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσι λόγοις,
Καὶ σκαιφισμοῖσι λήρων
Διαλεβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
παραφρονοῦντος ἀνδρός. id est:

Tumi-

Tumida verò proloqui:
magnificéque nugando
terere tempus otiosum
Hominis imperiti est.

Hinc præter paratam & absolutam ferè tunc temporis Agrostographiam nîl promiseram aliud, quàm omnem meam in rebus Historiam Naturalem, speciatim Botanicen concernentibus industriam, humillimè simùl rogans *Ill.mos* & *Excell.mos Reformatores*, ut de viribus qualibuscunque meis *Viri Illustriss. Abbatis Bignonij*, nunquam nisi prævio summorum in Rem Literariam meritorum eloquio jure meritò nominandi, totius item *Ill.ris Academiæ Regiæ Parisinæ* judicia potiùs, quàm aliud quicquam respicere dignentur. Quod rogaveram factum. Tulit, ut nuntiabatur, *Ill.ris Academia Regia* de me testimonium, ipsemet quinimò, nonnisi summa mihi reverentia nominandus *Eminent.mus Cardinalis* de *Polignac*, limatissimum ad commendandos conatus meos calamum sumere haud fuerat dedignatus. Immortales *Viris Ill.mis* pro tanta erga erga me studiáque mea quantulacunque indulgentia reddo grates, pari & animo, siquidem superessent vires, referrem lubens. Redhostimenti, fateor, loco *Magno* & ad Aras usque mihi Venerando eorum *Nomini* sacrum hoc fecissem Opus, magno plurium annorum constans labore, sudore plurimo, sumptúque haud contemnendo, nî illud, posthabito semel Eorum, quod de me tulerunt, testimonio, quandam illi labem affricare potiùs, quàm afferre honorem posse fuissem diffisus.

Variis interim, dum hæc aguntur, Venetiis ludebatur artibus, propenſos erga me, indulgentésque *Excell.morum Reformatorum* animos, movere, in contrarias mutare partes, imò & contra me excitare tentârunt multi, vel ultrò obtrudentes & haud occultè affirmantes, non me *Prodromi* Agroſtographici, reliquorúmve conatuum Auctorem, ſed Fratrem eſſe *Johannem Jacobum*, pluribus aliâs Scriptis Orbi Literario notum. Quam tamen calumniam, ut inſulſam & ne unius quidem aſſis æſtumandam, ridere potiùs quàm refellere prolixiùs, convenientius eſſe duxeram, Lectorem nullo vel paſſionum vel invidiæ glaucomate excœcatum, ad utriusque Fratris Scriptorum collationem remittens. Nec tàm inſulſæ detrectationes movere poterant *Ill.mos & Excell.mos Trium-viros*, quin Anni præteriti Menſe Septembri, penſitato diu *Ill.ris Academiæ Regiæ Pariſinæ* teſtimonio, ad unanimem mei ad Cathedram Botanicæ Patavinam, procederent nominationem. Iisdem poſthac artibus, junctis ſimùl validioribus aliis, dicta ſuffodiebatur nominatio, vel ſi mavis electio: Nîl hinc cunctatus, publicam in lucem mittere decreveram *Agroſtographiæ Methodum*, ipsámque *Agroſtographiam*, cujus ſingulas chartas prelo liberas, ad reſtinguendas furentes illas in famam meam ſugillationes, Venetias transmiſeram. Quibus interim non obſtantibus, res mea ſenſim ſenſimque collabeſcens eò tandem conceſſerat, ut *Ill.mi & Excell.mi Trium-viri*, absque quòd unquam ad *Excellentiſsimum Senatum* hac de re referretur quicquam, fortunæ cedere, factam ante nominationem unanimem, rariſſimo & inuſitato talibus in cauſis exemplo, abolere, & *Julium Pontederam* ſufficere fuerint commoti.

Quæ-

Quænam præcisè hancce luſerint Scenam cauſæ, curioſiùs rimari meum prorsùs non eſt, judicent alii, qui vel rem totam, machinationúmve ſeriem introſpexerunt intimiùs, vel ſuetas talibus in rebus artes me nôrunt meliùs. Hunc excitavit, ut credere jubeor, pulverem, innocentiſſima *Religio*; Hæc ipſa, quæ Nominationem unanimem impedire nullatenùs potuerat, tandem illud nolens volens effecerat, ut ſex & quod excurrit Menſium ſpatio, Tantalo cuidam ſimilis, fugientes, tandémque & exareſcentes prorsùs ſitiens undas, fuerim rejectus.

Prodit interim, in conſpectum publicum, ut in liminie monui, *Liber Agroſtographicus*, arctis valdè limitibus incluſus parvamque conſtituens molem, Annos autem, laborésque ingentes dum computo, re ipsâ magnus, Graminum Species circiter Quadringentas, ex omni terrarum angulo partim conquiſitas, partim ab Amicis communicatas, maximam tamen partem à patrio ſolo ſuppeditatas, novâ prorsùs diſponendi Methodo, novo ordine enumerans. Comitantur illas deſcriptiones, omni circumſtantiarum, etiam minimarum genere inſtructæ, ita ut diligentiam & neceſſariam in Re Graminea ἀκρίβειαν vix quis, ut ſpero, deſiderare auſit; Quo illud me effeciſſe confido, ut latentes forſitan hinc inde quoad Authoritates aut Synonymias errores, dilucidari facilè, animadverti, & pari ratione elidi & corrigi poſſint. Nomina Graminibus ab Amicis communicatis appoſita, ſuo in ſtatu, ſuo in ordine reliqui, niſi certò mihi conſtiterit, aliam prorsùs iisdem deberi Authoritatem, omni tamen loco Amicorum, qui ſua mecum eſſe communia voluerunt, nomina appoſui, ut ſua cuique tribuens, vel ipſum etiam Momum convincerem, quantum à plagii crimine abhorreſcam. Reliqua mea

 ſunt,

ſunt, & exercitatâ diu patientiâ, ad Originalium trutinam ſedulò penſitata. Multa nova ſunt prorsùs, & hactenùs nondum obſervata, quod, ut credo, deſcriptiones meas cum deſcriptionibus aliorum conferenti ex aſſe patebit. Figuras quasdam Operi ſuperaddere, paucarum pagellarum limitibus incluſas, maximè neceſſarium eſſe duxi, quæ Spicarum panicularúmve partes magis, quàm integras Plantas, exceptis iconibus ad *Prodromum Agroſtographicum* pertinentibus, repræſentant, ſicque veram partium, totum aliquod componentium, figuram ſtructurámve, quæ ſola plerumque diſtinguendis cùm Generibus, tum ipſis haud infrequenter ſpeciebus inſervit, ob oculos ponunt; Integrorum Graminum Icones, niſi laxa admodùm ſit partium totum componentium compages, nil communiter præſtant aliud, quàm rei dignoſcendæ umbram potiùs repræſentare, eæque etiam Opera Botanicorum reddunt & Typographis & Botanophilis, ob exceſſivos nimiósque ſumptus, oneroſa.

Illud etiam quoad figuras, partium ſtructuram ob oculos ponentes monendum eſt, eas pro quolibet exemplari duplices proſtare, ut partim integræ locis citatis inſeri, partim etiam diſſecari, & ſingulæ ſingulis notatis ad marginem locis agglutinari poſſint.

Cæterùm ipſa hæc *Agroſtographia* documento forſitan eſſe poterit, præcipuè cum reliqua Plantarum Hiſtoria collata, quid in Re Herbaria adhucdum jure meritò aut expectari poſſit, aut etiam deſiderari, ſpeciatim cùm ad ſpecierum plus quàm ſexdecim millia excreverint Plantæ, hactenùs ab Auctoribus enumeratæ, quæ, cùm ob deſcriptiones multoties ex toto deſiderandas, tum ob nimiam earum brevitatem defectuoſas & mutilas, Plantarum

tarum Hiſtoriam indies reddunt magis difficilem, confuſo cuidam Chao ſimilem, ſuóque & pondere & magnitudine ruentem. Illud tamen haud diffiteor, me pro nullis aut nondum obſervatis deſcriptisque ſemper habuiſſe ſpecies omnes, aut nominetenùs ſolummodò memoratas, aut brevibus nimis, confuſis, & impropriorum terminorum apparatu inſtructis deſcriptionibus junctas. Vano hinc ſuperbiunt titulo Botanicorum Libri, nîl aliud niſi tot tantarúmve novarum ſpecierum rubricam præ ſe ferentes, & in quibus perſæpè loci potiùs natalis, quàm plantæ deſcriptio, vel obiter formata occurrit, parùm juvante Botanices cupidum quemvis, quænam ſint & quomodo formata vaſa illa, è quorum ſinu planta ſibi incognita progerminat.

Interim, quadrageſimam licèt totius Plantarum Hiſtoriæ partem circiter in præſenti *Agroſtographia*, omni quâ licuit aſſiduitate pertractaverim, non tamen integram Graminum Hiſtoriam exhauſi; deſunt adhuc plures Graminum ſpecies à *Bauhinis* narratæ, deſunt *Rajanæ*, *Barrelieranæ*, *Moriſonianæ*, *Plukenetianæ* aliorúmque plures adhuc, deſunt ſpecies hîc illic per Europam à ſedulis Botanicis detectæ. Deſiderantur inſuper Gramina quàm plurima *Indiæ* utriúsque, quorum tamen inſignem copiam ab Ill.ribus Orbis & Seculi noſtri Botanicis *Scherardo* & *Sloanio* expecto, Agroſtographiæ adhucdum adnectendam. Mei ſi Botanicis placent hac in arena labores, ſi quandam rei perobſcuræ lucem ſinceri afferre poterunt conatus, omnes per Europam Botanophilos, eâ quâ par eſt obſervantiâ rogo, ut Gramina qualiacunque ab ipſis obſervata, nondum in præſenti Hiſtoria narrata, probè exſiccata mecum communicare dignentur, meam in digerendis ac deſcribendis illis promitto iuduſtriam, ut

tan-

tandem absolutum in hoc Botanicæ genere, idque unica manu eademque Methodo elaboratum Opus, Deo juvante, sisti possit.

ex Museo a. d. 25. Novembris CIↃ IↃ CC XIX.

Monitum ad Bibliopegos.

Possunt pro lubitu Tabulæ æri incisæ omnes, tum in 4°. tum in Fol°. in Operis fine ordine reponi, vel, quod ego præferrem, poterunt Tabulæ in 4°. sequenti ordine locari, & exteriori paginarum margini agglutinari, ut Figuræ per anteriores citatæ paginas, tantò commodiùs inspici & cum descriptionibus suis conferri possint.

Tab. I. pag. 41.	Tab. VII. pag. 365.
Tab. II. pag. 117.	Tab. VIII. pag. 389.
Tab. III. pag. 189.	Tab. IX. pag. 405.
Tab. IV. pag. 243.	Tab. X. pag. 457.
Tab. V. pag. 267.	Tab. XI. pag. 481.
Tab. VI. pag. 301.	

Icones autem in Fol°. Operis calci adnecti poterunt.

Bericht an den Buchbinder.

Es können die Kupfer-Blatt alle / so wol in 4°. als in Fol°. je nach ihrer Ordnung hinten an das Werk angehenkt werden/oder aber es können die Tabulæ in 4°. welches das kommlichere ist / in folgender Ordnung an das aussere Rand der Blätteren angepappet werden / damit je die bevor citierten Figuren füglich mögen besehen und mit denen Beschreibungen conferiert werden.

Tab. I. pag. 41.	Tab. VII. pag. 365.
Tab. II. pag. 117.	Tab. VIII. pag. 389.
Tab. III. pag. 189.	Tab. IX. pag. 405.
Tab. IV. pag. 243.	Tab. X. pag. 457.
Tab. V. pag. 267.	Tab. XI. pag. 481.
Tab. VI. pag. 301.	

Die Kupfer in Fol°. aber können hinten an das Werk angehenkt werden.

Authores